

delelser ikke andre oplysninger end dem, der fremgår af den offentlige bekendtgørelse.

De gældende regler om individuelle meddelelser om et fremlagt vedtægtsforslag er utilfredsstillende.

I nogle henseender må meddelelserne betegnes som overflødige. Således er det siden 1938 kun forekommet i ganske få tilfælde, at en panthaver har fremsat indsigelse mod et forslag til byplanvedtægt. Kravet om, at meddelelserne skal gives i anbefalede breve, må endvidere bedømmes som mindre rimeligt, da der kun vanskeligt vil kunne opstå spørgsmål, hvor et sådant bevis for meddelelsens afgivelse må føres.

I andre henseender er de gældende regler utilstrækkelige. De omfatter ikke underretning til hverken behøvels- eller erhvervslejerne i ejendomme, som er beliggende i vedtægtsområdet. De omfatter heller ikke underretning til ejere af eller lejere i ejendomme uden for vedtægtsområdet, selv om vedtægtens bestemmelser kan have betydelige virkninger for dem. Offentlige myndigheder underrettes kun, hvis de er ejere af eller indehavere af tinglyste rettigheder i de af forslaget omfattede ejendomme. Endvidere er indholdet af de individuelle meddelelser lidet oplysende.

Lovforslagets § 18 søger at imødekomme denne kritik af den gældende ordning.

I *stk. 1, nr. 1*, foreslås det, at både ejerne af og lejerne i de ejendomme, der er direkte omfattet af forslaget til lokalplan, skal underrettes om forslaget. Dette svarer til den nugældende ordning med hensyn til saneringsplaner, jfr. den ved en lovændring i 1973 indsatte § 9 a i saneringsloven. Som lejer må i denne henseende også betragtes f. eks. en forpagter af en ejendom.

I *nr. 2* foreslås underretningspligten udvidet til ejere af og lejere i ejendomme, der vel ikke er direkte omfattet af planforslaget, men for hvem forslaget efter kommunalbestyrelsens skøn vil have væsentlig betydning. Denne kreds af personer m. v. kan ikke afgrænses eksakt i lovteksten. Kredsen må bestemmes skønsmæssigt i hvert enkelt tilfælde. Undertiden vil underretning i henhold til *nr. 2* formentlig helt kunne undlades.

Efter forslaget *nr. 3* skal der tillige ske underretning til foreninger m. v. — f. eks. grundejer- eller beboerforeninger, handelsstandsforeninger og andre interessesammenslutninger — såfremt den pågældende forening generelt har anmodet kommunen om at blive holdt underrettet om kommunalbestyrelsens lokalplanforslag. Efter de hidtil indvundne erfaringer må det antages, at sådanne sammenslutninger i mange tilfælde vil have betydelig interesse i

kommunens byplanarbejde. Der henvises også til lovforslagets § 26, stk. 3, nr. 3.

Forslagets *nr. 4 og 5* foreskriver underretning til visse offentlige myndigheder og må ses i sammenhæng med lovforslagets §§ 23-25.

Til § 19.

Den foreslåede bestemmelse har sit forbillede i byplanlovens § 8, hvorefter allerede et til offentligt eftersyn fremlagt forslag til byplanvedtægt har bindende virkning i et år og således, at den bindende virkning under visse betingelser kan forlænges med yderligere 6 måneder.

Da der i lovforslaget åbnes mulighed for, at en kommunalbestyrelse kan fremlægge alternative forslag til en lokalplan, og da disse forslag kan være indbyrdes modstridende, er det ikke muligt generelt at tillægge et fremlagt forslag bindende virkning. Da lovforslagets ordning yderligere afviger således fra gældende ret, at en lokalplan hyppigt vil medføre en øget byggeret for grundejerne, vil der ikke være det samme behov som i dag for at tillægge allerede planforslaget en foreløbigt bindende virkning.

Det foreslås derfor på denne baggrund, at det overlades til kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde at afgøre, om et eller flere offentliggjorte forslag til lokalplan skal have en midlertidigt bindende virkning. Dette vil gælde også i de tilfælde, hvor lokalplanen skal godkendes af miljøministeren i henhold til lovforslagets § 21. Hvis ministeren derimod bringer indkaldelsesbeføjelsen i § 25 i anvendelse, suppleres bestemmelserne i § 19 af ministerens beføjelse efter § 25, stk. 2.

Det følger af lovforslagets § 39, at først en endeligt vedtaget respektive godkendt lokalplan fortrænger lovens almindelige bebyggelsesregulerende bestemmelser, altså ikke blot et offentliggjort forslag til lokalplan, selv om det er blevet tillagt bindende virkning.

Til § 20.

Indsigelsesfristen foreslås i forhold til de gældende bestemmelser i byplanlovens § 7, stk. 1, og byggelovens § 16, stk. 3, forlænget fra mindst 6 uger til mindst 2 måneder.

I § 26, stk. 3, er det foreslået bestemt, at enhver, der rettidigt har fremsat indsigelse eller ændringsforslag, skal have et eksemplar af den endeligt vedtagne eller godkendte lokalplan tilsendt.

Til §§ 21 og 22.

Som anført i de indledende bemærkninger til kapitel 3 indebærer lovforslaget den betydelige decen-